№ 24 Փետրվարի 21 (Մարտի 5) 1879 Փետրվարի 21 (Մարտի 5) № 24

ՈՒԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

Տարեկան գինը 10 բուբլի, կէս տարվանը 6 բուբլի

Թիֆլիսում դրվում են մեր խմբագրատան մոտ։

Յաղորդագրությունք գլխով են ուղղվում
Редакція „Мшакъ"

ՄՇԱԿ

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և ասն տօներից)։

Յաղորդագրութիւնքն ընդունվում է ամեն յեղանակով

Յաղորդագրութիւնների համար վճարում են
խմբագրությունից բացի 2 կոպեկ։

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Թիֆլիս և գաւառներ։—Ներքին տեսութիւն։ Նոմակ Էրզրումից։ Նոմակ Խարբերդից։ Նոմակ Խարբերդից։ Նոմակ Խարբերդից։ Ներքին լուրեր։—Արտաքին տեսութիւն։ Ֆրանսիա։ Նոմակ Գերմանիայից։—Մյուսներ։ Սեռագիրներ։ — Յաղորդագրութիւններ։ — Տեղեկագրեր։— Ֆելիետոն։

ԹԻՖԼԻՍ ԵՒ ԳԱՒԱՌՆԵՐ

«Մշակի» ներկայ համարում ընթերցողը կը կարդայ ներքին լուրերի մէջ որ Դաւալու գիւղը նուիրել է յոգուտ «Աքրաառանի ընկերութեան» 417 բուբլի։ Հանձնաժողով փոքրիկ գիւղի ազգաբնակութեան թիւն հետ, թիֆլիսը որ 50,000 հայ բնակիչ ունի պէտք է ուրեմն նոյն նպատակի համար գոնէ 20,000 բուբլի տար։ և դա շատ չէր լինի։

Թիֆլիսը ամեն խնդրի մէջ նոյն անտարբերութեամբ է վերաբերվում, ինչպէս այդ բարեգործական խնդրի մէջ։

Վ՞ւոր առնենք, օրինակի համար, Հայոց լրագրիչների բաժանողների թիւը և կը տեսնենք թէ ինչպէս է վերաբերվում թիֆլիսցին գէպի ընթերցասիրութիւնը։

Մենք գաւառական շատ քաղաքներ կարող ենք ցոյց տալ որտեղ 5000 հայ բնակիչների վրա 50 բաժանորդ ունենք։ Դա էլ մի շատ մեծ պրոցենտ չէ, բայց այնու ամենայնիւ գոհ պէտք է լինենք ընթերցողների և այդ տեսակ պրոցենտով, եթէ աչքի առաջ ունենանք որ թիֆլիսը, որ 50,000 հայ բնակիչ ունի, «Մշակին» միայն 200 բաժանորդ է տալիս։

Եթէ մի գաւառական քաղաքի մէջ 5000 բնակիչների վրա «Մշակը» 50 աստրապարող ունի, ուրեմն թիֆլիսը նոյն համեմատութեամբ պէտք է գոնէ 500 բաժանորդ ունենար։ Բայց այդ էլ շատ շէր լինի, այլ կարդացողներ միայն որ թիֆլիսցին նոյնքան ընթերցասէր է, որքան ուրիշ գաւառացին, բայց ոչ աւելի։

Իսկ այժմ, երբ որ գաւառական մի քաղաքի 5000 հայ բնակիչների վրա ունենք 50 բաժանորդ, իսկ թիֆլիսի 50,000 հայ բնակիչների վրա ունենք միայն 200 բաժանորդ, նշանակում է որ թիֆլիսցին իր ընթերցասիրութեամբ ետոր է գաւառական հայ բնակիչներից։

Բայց ամեն կողմից թիֆլիսցին յետ է մնում գաւառացի հայից։

Դեռ զարմանում են թէ մենք հանդարտակամում ենք յարձակվել թիֆլիսցիների վրա։

Մենք կարծում ենք որ գեռ շատ թոյլ կերպով ենք յարձակվել անգործ, ունայնամիտ, ծոյլ, անտարբեր, անընդունակ և բարոյապէս ընկած թիֆլիսցի հայերի վրա։ Դարձեալ աւելի էլ հարկաւոր է մոռակել։

Մենք գեռ շատ անգամ վերադառնալու ենք այդ խնդրին, մենք թիֆլիսցիներին խնայելու չենք։

Ամ մոռանանք որ թիֆլիսը Կ. Պոլսից յետոյ աշխարհի երեսին երկրորդ քաղաք է իր հայ ազգաբնակութեան թիւի կողմից։

Իսկ իր անտարբերութեամբ գէպի հայրենիքը, իր մտաւոր և բարոյական կատարեալ մեռելութեամբ նա ետոր է քան թէ վերջին գաւառական հայաբնակ քաղաքը։

ԹԻՖԼԻՍ

Քարեկենդան օրերը և մեծ պասը։—Մեր աղանակները։—Ինչպէս են պատկերում թիֆլիսցիները։—Մյուսին ատամիկոյդ յոգնածը և իմ խորհուրդը թիֆլիսցի հայ երիտասարդներին և երիտասարդներին։—Հայ կրթվածի և հայ գիւղացի ազգին։—Պատկերներ գիւղացու և հասարակաց։—Գ. Ալիշանի և նրա նորակոչիկ բառը։—Ժամանցների երաշխաւորութիւնը և ֆիզիկական երաշխաւորութիւնը։—Շատ կարդալու և ազնուութիւն։—Ֆեոդալական և ֆեոդալական կիսեցիների ընկերութիւն։—Ազգայնութիւն և բանի բառերը։—Ինչ-նախապատիւութիւն բառը։—Ինամիական ազգ և գեղատագական ցեղամոլներ։— Հայ երիտասարդ ազնուութիւնը և նրա ազնուական հարաբերութիւնը։—Ազնիւ մարդիկ։—Մի տեսակի պատմութիւնը և հայ բարոյական ընտանեկան կեանքը։—Ամեն նորութիւն և ազնուութիւն։—Մյուսները, ինքնակիրթները և ծիրանը Աստծուն։—Մի ուտա ծանոթութիւն պատմութիւնը։—Ազգանունների հայը և Ներկայս Աստուծոյ։—Հայ քաղաքացուն։—Ինչպէս։ Դարձեալ և սատանայի քաղաքացուն։—Կիսակամ։ Դարձեալ նորակոչիկ։—Մի խորհուրդ հայ դաստիարակներին։—Ինչի դասական բառը և դասական։—Թիֆլիսցի հայերը և նրանց խնամատարները։—Իմ ազգակիցը թիֆլիս։—Իմ ազգակիցը թիֆլիս։—Հայ ազգի ֆեոդալներին։

—

Բարեկենդան օրերը ահագնել են, մեծ պասը հասել է.... Հասել են ազգայնասիրութեան օրերը։

Մեր թիֆլիսցիները, երբ մտածեցնում են մեծ պասի օրերը, մտածեցնում է ազգայնասիրութեան ժամանակը, չմոռացում են միշտ ազգաբնակ բարեկենդան վերջին օրերից որ պատկերն, եթէ պատկերված չեն.... Ոչ մի ժամանակ հարատևիցները ազգական բարեմիտներ չեն լինում, ազգական բարեկենդան օրերին....

Բայց թիֆլիսցիները մեծ պասում թիֆլիսցիները. նրանց պատկերում են, ազգասիրական մի անգամ պիտի է պատկերին. պատկերում են մեծ մտածմամբ ազգերս։ Ցաղդերը ամենանում են, մեծ մտածմամբ ազգանց վիճանց հետ նոյնպիսի ժամանակ լինելու, ազգանց վիճանց գաղթել անուան էլ լինելու.... Եւ թիֆլիսցին անդամանում պատկերում է թիֆլիսցի ազգին։ — Ինչպէս են պատկերում թիֆլիսցիները։ —Մյուսին ազգասիրական բարեկամը և իմ խորհուրդը թիֆլիսցի հայ երիտասարդներին և երիտասարդներին։—Հայ կրթվածի և հայ գիւղացի ազգին։— Պատկերներ գիւղացու և հասարակաց։— Գ. Ալիշանի և նրա նորակոչիկ բառը։—Ժամանցների երաշխաւորութիւնը և ֆիզիկական երաշխաւորութիւնը։—Շատ կարդալու և ազնուութիւն։— Ֆեոդալական և ֆեոդալական կիսեցիների ընկերութիւն։—Ազգայնութիւն և բանի բառերը։—Ինչ-նախապատիւութիւն բառը։—Ինամիական ազգ և գեղատագական ցեղամոլներ։— Հայ երիտասարդ ազնուութիւնը և նրա ազնուական հարաբերութիւնը։—Ազնիւ մարդիկ։—Մի տեսակի պատմութիւնը և հայ բարոյական ընտանեկան կեանքը։—Ամեն նորութիւն և ազնուութիւն։—Մյուսները, ինքնակիրթները և ծիրանը Աստծուն։—Մի ուտա ծանոթութիւն պատմութիւնը։—Ազգանունների հայը և Ներկայս Աստուծոյ։— Հայ քաղաքացուն։—Ինչպէս։ Դարձեալ և սատանայի քաղաքացուն։—Կիսակամ։ Դարձեալ նորակոչիկ։—Մի խորհուրդ հայ դաստիարակներին։—Ինչի դասական բառը և դասական։—Թիֆլիսցի հայերը և նրանց խնամատարները։—Իմ ազգակիցը թիֆլիս։—Իմ ազգակիցը թիֆլիս։—Հայ ազգի ֆեոդալներին։

Շատ ուշից է ասել «Մշակին» առաջնորդող յոդուածը որ ազգ է պատմում որ մեր նոր սերունդը ազգասիրվում է, թարգ, անընդունակ և գառնում....

Ամբողջ մի թիֆլիսի հայերի նոր սերունդը առաջ, խնդացի. հանգիստ, ազգասէր, զուրեղ, գործունեայ գառնայ, պէտք է որ մեր թիֆլիսցի երիտասարդները ազնիւ պատկերներ տարբերվեն քան հայ հրատարակչների, մանաւանդ գարբարդ, ուղիղ, իսկ հայ հայերի հայերի հետ, իսկ մեր թարգմանիչ, թարգմանիչք և թարգմանիչ թիֆլիսցի հրատարակչներին խորհուրդ կը տայի շնորհել իրանց տարեկանների հայ գիւղացի հայ յանձնարարությամբ գիւղական հրատարակչներից....

Ամեն ժամանակ հայոց նոր սերունդը անդամանում կը լուսնայ։ Ինչ անենք որ հայ գիւղացի ազգիկը չէ գիտում պիտանի վրա թարգմանել, կամ չէ գիտում ֆիզիկական լինելու համար ազգանունի մէջ հայերեն ձևոն ունենալ, թարգմանի և տարբերով ազգանունի հայ գիւղացին էլ կը տարվի, կը բարձրանայ....

***

Նոր-Նախիջևանի «Մշակին» թարգմանվեց ոչ. Ա բ ա ր ե ա ն մի մեծ գիտուն է ասել. նա հնարել է հայ գրականութեան սերունդը և մեր պատը։—Մեր գրականիները։—Ինչպէս են պատկերում թիֆլիսցիները։—Մյուսին ատամիկոյդ յոգնածը և իմ խորհուրդը թիֆլիսցի հայ երիտասարդներին և երիտասարդներին։—Հայ կրթվածի և հայ գիւղացի ազգին։— Պատկերներ գիւղացու և հասարակաց։— Գ. Ալիշանի և նրա նորակոչիկ բառը։—Ժամանցների երաշխաւորութիւնը և ֆիզիկական երաշխաւորութիւնը։—Շատ կարդալու և ազնուութիւն։— Ֆեոդալական և ֆեոդալական կիսեցիների ընկերութիւն։—Ազգայնութիւն և բանի բառերը։—Ինչ-նախապատիւութիւն բառը։—Ինամիական ազգ և գեղատագական ցեղամոլներ։— Հայ երիտասարդ ազնուութիւնը և նրա ազնուական հարաբերութիւնը։—Ազնիւ մարդիկ։—Մի տեսակի պատմութիւնը և հայ բարոյական ընտանեկան կեանքը։—Ամեն նորութիւն և ազնուութիւն։—Մյուսները, ինքնակիրթները և ծիրանը Աստծուն։—Մի ուտա ծանոթութիւն պատմութիւնը։—Ազգանունների հայը և Ներկայս Աստուծոյ։— Հայ քաղաքացուն։—Ինչպէս։ Դարձեալ և սատանայի քաղաքացուն։—Կիսակամ։ Դարձեալ նորակոչիկ։—Մի խորհուրդ հայ դաստիարակներին։—Ինչի դասական բառը և դասական։—Թիֆլիսցի հայերը և նրանց խնամատարները։—Իմ ազգակիցը թիֆլիս։—Իմ ազգակիցը թիֆլիս։—Հայ ազգի ֆեոդալներին։

—

Բարեկենդան օրերը անցել են, մեծ պասը հասել է.... Հասել են ազգայնասիրութեան օրերը։

Մեր թիֆլիսցիները, երբ մտածեցնում են մեծ պասի օրերը, մտածեցնում է ազգայնասիրութեան ժամանակը, չմոռացում են միշտ ազգաբնակ բարեկենդան վերջին օրերից որ պատկերն, եթէ պատկերված չեն.... Ոչ մի ժամանակ հարատևիցները ազգական բարեմիտներ չեն լինում, ազգական բարեկենդան օրերին....

Բայց թիֆլիսցիները մեծ պասում թիֆլիսցիները. նրանց պատկերում են, ազգասիրական մի անգամ պիտի է պատկերին. պատկերում են մեծ մտածմամբ ազգերս։ Ցաղդերը ամենանում են, մեծ մտածմամբ ազգանց վիճանց հետ նոյնպիսի ժամանակ լինելու, ազգանց վիճանց գաղթել անուան էլ լինելու.... Եւ թիֆլիսցին անդամանում պատկերում է թիֆլիսցի ազգին։ — Ինչպէս են պատկերում թիֆլիսցիները։ —Մյուսին ազգասիրական բարեկամը և իմ խորհուրդը թիֆլիսցի հայ երիտասարդներին և երիտասարդներին։—Հայ կրթվածի և հայ գիւղացի ազգին։— Պատկերներ գիւղացու և հասարակաց։— Գ. Ալիշանի և նրա նորակոչիկ բառը։—Ժամանցների երաշխաւորութիւնը և ֆիզիկական երաշխաւորութիւնը։—Շատ կարդալու և ազնուութիւն։— Ֆեոդալական և ֆեոդալական կիսեցիների ընկերութիւն։—Ազգայնութիւն և բանի բառերը։—Ինչ-նախապատիւութիւն բառը։—Ինամիական ազգ և գեղատագական ցեղամոլներ։— Հայ երիտասարդ ազնուութիւնը և նրա ազնուական հարաբերութիւնը։—Ազնիւ մարդիկ։—Մի տեսակի պատմութիւնը և հայ բարոյական ընտանեկան կեանքը։—Ամեն նորութիւն և ազնուութիւն։—Մյուսները, ինքնակիրթները և ծիրանը Աստծուն։—Մի ուտա ծանոթութիւն պատմութիւնը։—Ազգանունների հայը և Ներկայս Աստուծոյ։— Հայ քաղաքացուն։—Ինչպէս։ Դարձեալ և սատանայի քաղաքացուն։—Կիսակամ։ Դարձեալ նորակոչիկ։—Մի խորհուրդ հայ դաստիարակներին։—Ինչի դասական բառը և դասական։—Թիֆլիսցի հայերը և նրանց խնամատարները։—Իմ ազգակիցը թիֆլիս։—Իմ ազգակիցը թիֆլիս։—Հայ ազգի ֆեոդալներին։

Բարեկենդան օրերը ահագնել են, մեծ պասը հասել է.... Հասել են ազգայնասիրութեան օրերը։

Մեր թիֆլիսցիները, երբ մտածեցնում են մեծ պասի օրերը, մտածեցնում է ազգայնասիրութեան ժամանակը, չմոռացում են միշտ ազգաբնակ բարեկենդան վերջին օրերից որ պատկերն, եթէ պատկերված չեն.... Ոչ մի ժամանակ հարատևիցները ազգական բարեմիտներ չեն լինում, ազգական բարեկենդան օրերին....

Բայց թիֆլիսցիները մեծ պասում թիֆլիսցիները. նրանց պատկերում են, ազգասիրական մի անգամ պիտի է պատկերին. պատկերում են մեծ մտածմամբ ազգերս։ Ցաղդերը ամենանում են, մեծ մտածմամբ ազգանց վիճանց հետ նոյնպիսի ժամանակ լինելու, ազգանց վիճանց գաղթել անուան էլ լինելու.... Եւ թիֆլիսցին անդամանում պատկերում է թիֆլիսցի ազգին։ — Ինչպէս են պատկերում թիֆլիսցիները։ —Մյուսին ազգասիրական բարեկամը և իմ խորհուրդը թիֆլիսցի հայ երիտասարդներին և երիտասարդներին։—Հայ կրթվածի և հայ գիւղացի ազգին։— Պատկերներ գիւղացու և հասարակաց։— Գ. Ալիշանի և նրա նորակոչիկ բառը։—Ժամանցների երաշխաւորութիւնը և ֆիզիկական երաշխաւորութիւնը։—Շատ կարդալու և ազնուութիւն։— Ֆեոդալական և ֆեոդալական կիսեցիների ընկերութիւն։—Ազգայնութիւն և բանի բառերը։—Ինչ-նախապատիւութիւն բառը։—Ինամիական ազգ և գեղատագական ցեղամոլներ։— Հայ երիտասարդ ազնուութիւնը և նրա ազնուական հարաբերութիւնը։—Ազնիւ մարդիկ։—Մի տեսակի պատմութիւնը և հայ բարոյական ընտանեկան կեանքը։—Ամեն նորութիւն և ազնուութիւն։—Մյուսները, ինքնակիրթները և ծիրանը Աստծուն։—Մի ուտա ծանոթութիւն պատմութիւնը։—Ազգանունների հայը և Ներկայս Աստուծոյ։— Հայ քաղաքացուն։—Ինչպէս։ Դարձեալ և սատանայի քաղաքացուն։—Կիսակամ։ Դարձեալ նորակոչիկ։—Մի խորհուրդ հայ դաստիարակներին։—Ինչի դասական բառը և դասական։—Թիֆլիսցի հայերը և նրանց խնամատարները։—Իմ ազգակիցը թիֆլիս։—Իմ ազգակիցը թիֆլիս։—Հայ ազգի ֆեոդալներին։

—

Բարեկենդան օրերը ահագնել են, մեծ պասը հասել է.... Հասել են ազգայնասիրութեան օրերը։

Մեր թիֆլիսցիները, երբ մտածեցնում են մեծ պասի օրերը, մտածեցնում է ազգայնասիրութեան ժամանակը, չմոռացում են միշտ ազգաբնակ բարեկենդան վերջին օրերից որ պատկերն, եթէ պատկերված չեն.... Ոչ մի ժամանակ հարատևիցները ազգական բարեմիտներ չեն լինում, ազգական բարեկենդան օրերին....

Բայց թիֆլիսցիները մեծ պասում թիֆլիսցիները. նրանց պատկերում են, ազգասիրական մի անգամ պիտի է պատկերին. պատկերում են մեծ մտածմամբ ազգերս։ Ցաղդերը ամենանում են, մեծ մտածմամբ ազգանց վիճանց հետ նոյնպիսի ժամանակ լինելու, ազգանց վիճանց գաղթել անուան էլ լինելու.... Եւ թիֆլիսցին անդամանում պատկերում է թիֆլիսցի ազգին։ — Ինչպէս են պատկերում թիֆլիսցիները։ —Մյուսին ազգասիրական բարեկամը և իմ խորհուրդը թիֆլիսցի հայ երիտասարդներին և երիտասարդներին։—Հայ կրթվածի և հայ գիւղացի ազգին։— Պատկերներ գիւղացու և հասարակաց։— Գ. Ալիշանի և նրա նորակոչիկ բառը։—Ժամանցների երաշխաւորութիւնը և ֆիզիկական երաշխաւորութիւնը։—Շատ կարդալու և ազնուութիւն։— Ֆեոդալական և ֆեոդալական կիսեցիների ընկերութիւն։—Ազգայնութիւն և բանի բառերը։—Ինչ-նախապատիւութիւն բառը։—Ինամիական ազգ և գեղատագական ցեղամոլներ։— Հայ երիտասարդ ազնուութիւնը և նրա ազնուական հարաբերութիւնը։—Ազնիւ մարդիկ։—Մի տեսակի պատմութիւնը և հայ բարոյական ընտանեկան կեանքը։—Ամեն նորութիւն և ազնուութիւն։—Մյուսները, ինքնակիրթները և ծիրանը Աստծուն։—Մի ուտա ծանոթութիւն պատմութիւնը։—Ազգանունների հայը և Ներկայս Աստուծոյ։— Հայ քաղաքացուն։—Ինչպէս։ Դարձեալ և սատանայի քաղաքացուն։—Կիսակամ։ Դարձեալ նորակոչիկ։—Մի խորհուրդ հայ դաստիարակներին։—Ինչի դասական բառը և դասական։—Թիֆլիսցի հայերը և նրանց խնամատարները։—Իմ ազգակիցը թիֆլիս։—Իմ ազգակիցը թիֆլիս։—Հայ ազգի ֆեոդալներին։

—

Բարեկենդան օրերը ահագնել են, մեծ պասը հասել է.... Հասել են ազգայնասիրութեան օրերը։

Մեր թիֆլիսցիները, երբ մտածեցնում են մեծ պասի օրերը, մտածեցնում է ազգայնասիրութեան ժամանակը, չմոռացում են միշտ ազգաբնակ բարեկենդան վերջին օրերից որ պատկերն, եթէ պատկերված չեն.... Ոչ մի ժամանակ հարատևիցները ազգական բարեմիտներ չեն լինում, ազգական բարեկենդան օրերին....

Բայց թիֆլիսցիները մեծ պասում թիֆլիսցիները. նրանց պատկերում են, ազգասիրական մի անգամ պիտի է պատկերին. պատկերում են մեծ մտածմամբ ազգերս։ Ցաղդերը ամենանում են, մեծ մտածմամբ ազգանց վիճանց հետ նոյնպիսի ժամանակ լինելու, ազգանց վիճանց գաղթել անուան էլ լինելու.... Եւ թիֆլիսցին անդամանում պատկերում է թիֆլիսցի ազգին։ — Ինչպէս են պատկերում թիֆլիսցիները։ —Մյուսին ազգասիրական բարեկամը և իմ խորհուրդը թիֆլիսցի հայ երիտասարդներին և երիտասարդներին։—Հայ կրթվածի և հայ գիւղացի ազգին։— Պատկերներ գիւղացու և հասարակաց։— Գ. Ալիշանի և նրա նորակոչիկ բառը։—Ժամանցների երաշխաւորութիւնը և ֆիզիկական երաշխաւորութիւնը։—Շատ կարդալու և ազնուութիւն։— Ֆեոդալական և ֆեոդալական կիսեցիների ընկերութիւն։—Ազգայնութիւն և բանի բառերը։—Ինչ-նախապատիւութիւն բառը։—Ինամիական ազգ և գեղատագական ցեղամոլներ։— Հայ երիտասարդ ազնուութիւնը և նրա ազնուական հարաբերութիւնը։—Ազնիւ մարդիկ։—Մի տեսակի պատմութիւնը և հայ բարոյական ընտանեկան կեանքը։—Ամեն նորութիւն և ազնուութիւն։—Մյուսները, ինքնակիրթները և ծիրանը Աստծուն։—Մի ուտա ծանոթութիւն պատմութիւնը։—Ազգանունների հայը և Ներկայս Աստուծոյ։— Հայ քաղաքացուն։—Ինչպէս։ Դարձեալ և սատանայի քաղաքացուն։—Կիսակամ։ Դարձեալ նորակոչիկ։—Մի խորհուրդ հայ դաստիարակներին։—Ինչի դասական բառը և դասական։—Թիֆլիսցի հայերը և նրանց խնամատարները։—Իմ ազգակիցը թիֆլիս։—Իմ ազգակիցը թիֆլիս։—Հայ ազգի ֆեոդալներին։

Մենք հաստատած ենք որ խրատանքիւր գաւառացին կարդալով այդ տողերը, կարմրելու է ամաչառնու։ Մի այլ բիւրեղացին անընդունակ է կարմրելու, որովհետև բիւրեղացու համար ամենքի, նամուս ասած բանը անհասկանալի, անմատչելի մի գոյացմանց է։

Գ. Ա.

ՆԵՐԲԻՆ ՏԵՂԵՒՈՒԹԻՒՆՆ

ՆԱՄԱԿ ԵՐԷՒԱՆԻՑ

— 3 փետրվարի

Վերջին տարիներս նշանակ քնանական գոյացողի առնում գ. Ս. Բէգ-Նազարեանցին ուսուցիչների մէջ ունկի ունեցած անկարգութիւնները մի քանի յիշեցնելուց իւրաքանչիւր նիրք էին գրում։ Ամա անցքի քրմանգիրները ոչնչան մեզ յայտնի է։ Ուսուցիչները քանիներով ունկի ազատ գրչեկ գոյացում մինչեւ ասելու առնում, մի քանի ամիս պանից առաջ մասնագրեկ էին հրացրել մի կանոնագրութիւն, որի մէջ բոլորի քնի առնում է ուսուցիչների մէջ ունեցած յարաբերութիւնները եւ սահմանը։ Այդ կանոնագրութիւնը հրանց մեզ ունէին հոգաբարձական խորհրդին ներկայացնել։—Նրա որից հրը ուսուցիչների մէջ մնում է կանոնագրութիւնը գրագիտելու գաղափարը։ առնում եւ ուսուցիչների միմեանց մէջ ունեցած յարաբերութիւնները կամաց կամաց ոչնչանում են քիչանական քանակութիւնն առանց։ Ուսուցիչ գ. Ն. Էդիլեանցը, նը ասնն քաղաքավարում առնում կամաց հանգամ է գրգռում, միեւնոյն անգամ մի ոչ ուղիղ ասելու է։

Ներկայումս ինչպէս ասեցի գ. Բէգ-Նազարեանցին քիմար է ուրեմն է առնում։ Գ. Էդիլեանցի վերաբերեալը գաւառագրագրի է և վերաբերական առնում պատասխան համար, ուստի միրքինը առնելով ասել, մի գեղեցկագիր ուրեմն հոգաբարձութեան ուրեմն գ. Էդիլեանցին, առնելով, որ նամուսով գնդագրում քնքը նը քաղաքի առնելու քիմը։ Ուրեմն մեզ յայտնի է, մի գրքի մէջ ասրդարարքիւն գրելու համար, անչուշտ գլխով է քանանքեան ենթարկել նրան։ Նամուսով կոգմերը, հոգաբարձութիւնը հրամայեց ասել մի գրքոյկ գնդանել։ Ուրեմն մի առնելի և ուսուցիչների մէջ յայտնված կռիւը առնի նը բարդագրի, ասել յուսով անհնարանալ, հոգաբարձութեան ասել հարցի փերարկութիւնում կոչացած ուրանարգութիւնը գլխած է նրել բանաման խոգաբարվարման ոգով մի քարել նախասարքեանը գնդի ուսուցիչները։ Ամեն բան վերջացած էր և ուսուցիչները պատրաստվել էին իրենց համարքիւնը յայտնել հոգաբարձութեան վերեւ, քարոզ նը գլուխ քնքի դրդված նրանք անգամ յանանել 14-ին գրածնով մի գեղեցկագիր ուրեմն հոգաբարձութեան գրել գ. Էդիլեանցին։ Ամեն ասել հոգաբարձութիւնը, գրքի գրածնով չնքնարարքիւնը, ինչպէս գ. Ն. Էդիլեանցի գրածնում։ Ամեն գրքի գրածնով գրածնով գրածնով էին անելի գնդի, ասել եւ վերարարքում ամեն գրքի գրածնով գրածնով